

OSTNÍK

Zpravodaj Klubu kaktusářů v Ostravě, z. s.

Číslo 466.
Ročník 47.
Leden 2018

***Gymnocalycium armatum*, PAICHO CENTRO, 2629 m, (KL17-006)**

Z naší činnosti

Na Mikulášskou schůzku dne 8. 12. 2017 se přijelo podívat 46 našich členů a vzácných hostů z okolních Klubů či ze zahraničí. Tradičně mezi nás jezdí dobrý kamarád Jaroslav Procházka z Brna, přátelé z Českého Těšína, Orlové, Opavy apod. Z Nových Heřminov přijel dokonce dobrý kamarád Horst Havelka. Z Polska zavítali milý hosté Andrzej Wandzik, Wojtek Preidl a Eugeniusz Skurowski. Málo který Klub se může chlubit tím, že se na jejich schůzi potkají hned dva prezidenti, za SČSPKS Ing. Jaroslav Vích a za PTMK Andrzej Wandzik. Na schůzce ocenil polský prezident českého prezidenta za spolupráci a rozvoj PTMK. Velmi mě potěšilo, že mezi nás zavítal náš bývalý člen Lubomír Otisk z Orlové, kterému bylo předáno za celoživotní propagaci kaktusářství Čestné uznání. Lubomír Otisk byl našim členem hned po založení kroužku ostravských kaktusářů v roce 1954. V roce 1960 si založili přátelé z Orlové svůj kroužek kaktusářů, jehož je platným členem dodnes. Ve svých 93 letech je stále aktivní a rád chodívá hrát tenis. V první části krátkých přednášek zavzpomínal Lumír Král, co se v roce 2017 událo. Následovaly ukázky z dovolené: Josef Achrer - svůj seskok padákem, či Stanislav Slovák - Japonské zahrady. Následovalo občerstvení v podobě vynikajícího gulášku, posléze tradiční velká tombola. Na pozadí se promítaly obrázky kaktusů, pořízené Františkem Frýdlem. Děkujeme všem přátelům za příjemné strávené chvíle, příští rok si to zopakujeme.

Obrázky našich členů

***Gymnocalycium armatum* F. Ritter - Kakteen Südamerika 2: 662, 1980.**

Když jsem jel letos na jaře do Bolívie, chtěl jsem vidět pár lokalit sulkorebucí, lobivií, weingartií, oreocereusů, parodií a dalších kaktusů. Již před cestou jsem seznámil své spolucestující, že bych chtěl vidět tři hlavní věci: ruiny Tiwanaki, stopy dinosaurů v Sucre a lokalitu *Gymnocalycium armatum*. Vše se mi splnilo na sto procent, viděli jsme navíc hned několik dalších národních parků, slavnosti tance a hudby, muzea, tržiště a další zajímavosti. Už druhý den se mi splnil první úkol, dorazili jsme na naleziště *Gymnocalycium armatum* v Paicho Centro, v nadmořské výšce 2629 m (KL17-006). Rostliny rostly na mírném štěrkovitém svahu se zlomky erodované břidlice a opuky. Je to velice suchá oblast, bez nějakého většího porostu, jen s občasnými malými keři nebo kaktusy. Z hlediska kaktusáře byla nejhezčí, asi půl metrová *Jatropha pachypoda*, se silným hrubým stonkem a loupavou borkou, která nádherně kvetla, ale měla i dozrávající plody se semeny. Nás však zajímalo velmi divoce vytrněné *Gymnocalycium armatum*, s trny světlými a tmavými, delšími i kratšími, rostoucí vedle sebe. Variabilita vytrnění je velká a dalo by se zde popsat hned několik pěkných forem, v rámci variability je to však jen jeden druh. Rostliny neodnožují, jsou spíše placaté o průměru 10 -12 cm. Trny velmi silné a pevné, odstávající, od světlé rohovinové barvy, před odstíny hnědé až téměř černé. Květy vyrůstají na temeni a jsou 3 - 4 cm dlouhé, korunní lístky bílé s růžovými okraji a středním až purpurovým proužkem. Plod podlouhlý, 2 cm velký a 1 cm široký.

Rostliny jako první objevil roku 1962 Friedrich Ritter, který je i v roce 1980 popsal. Rostliny jsou nejbliže příbuzné s *Gymnocalycium cardenasianum* a prošly několika překombinováním, když se však řekne *armatum*, hned každý ví o jaký druh se jedná. Pěstování ze semen je zdlouhavé, pravokořenné semenáčky rostou pomalu, proto se často roubují.

Na zadní straně Ostníku jsou bolivijské rostliny patří k článku Lumíra Krále Poznámkový blok

Hypseocharis pimpinellifolia

Centrosema schottii, Millares

Hypochoeris meyeniana

Arachis glabrata, před Tarabuco, 3365 m

Portulaca eruca, před Tarabuco, 3365 m

Begonia fischeri, Cochabamba

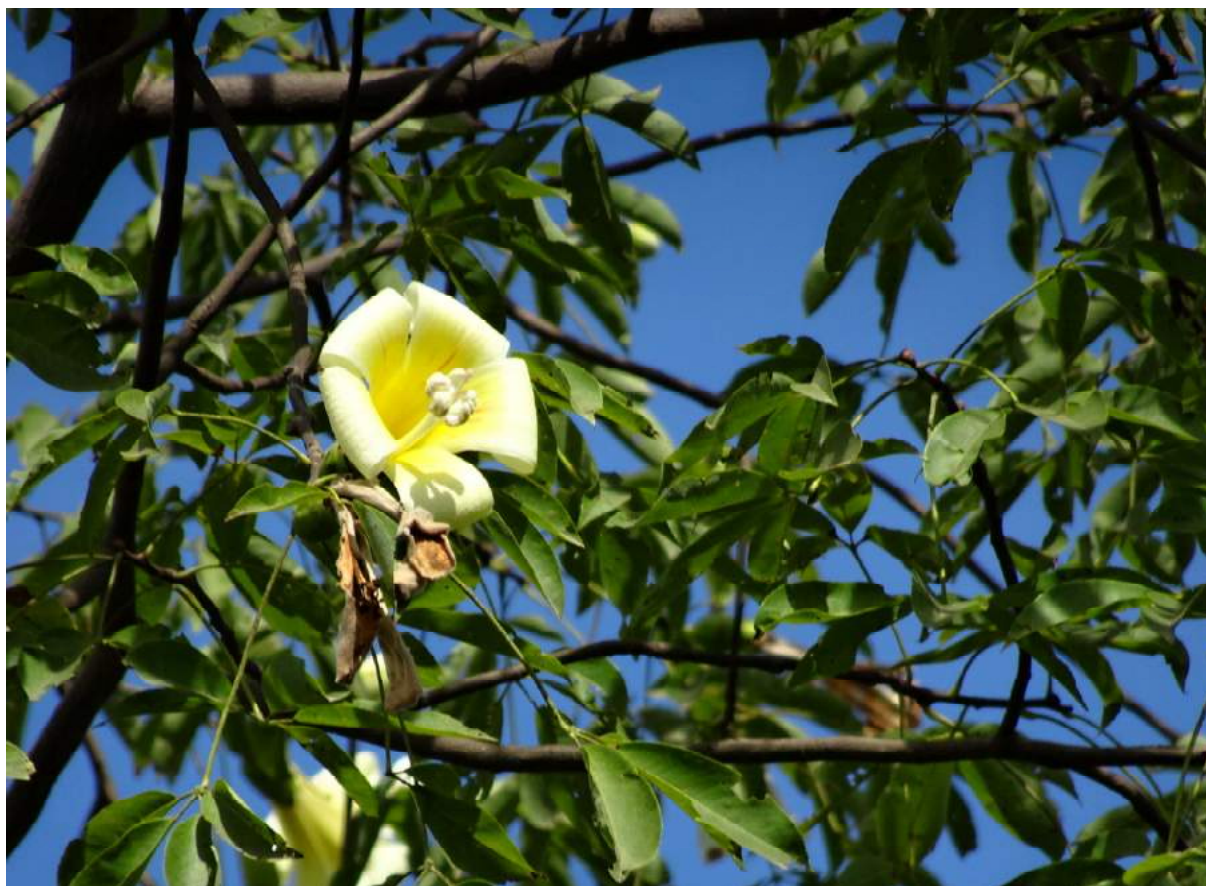
Poznámkový notes 2017 - 2. část

KL deník z velkého vandru po Bolívii a Chile 13. 2. - 18. 3. 2017

O kousek dále první lokalita u města VILLA MONTES (KL17-001), kde roste spousta zajímavých rostlin, z kaktusů např. *Gymnocalycium pflanzii*. O kousek dále (S21 22.538 W 63 38.854, výška 691 m) roste *Quiabentia verticillata*. Mezi ENTRE RIOS - PALOS BLANCOS prováděli rekonstrukci silnice. Regulovčik nás nechal poměrně dlouho čekat, občas z vrchu přijelo nějaké auto. U zastávky na stromě rostl *Rhipsalis pilocarpa*, alespoň jsem si ho vyfotil. Když se Petra zeptala, kdy to pojedje, tak říkal až za 3 hodiny, na ceduli bylo psáno, ve všední dny zastaveno od 7 - 12 hodin a od 13.30 - 18 hod. Dáváme se do sušení stanu a vaříme kávičko, máme dost času. Kousek pod námi roste *Neocardenasia herzogiana*, tak sbíráme semena (KL17-002), roste zde ještě několik pěkných kaktusů jako *Quiabentia verticillata*, a další kytky *Jatropha (Cnidoscolus) urens*, *Chorisia speciosa*, nějaká aronovitá rostlina apod. Petra dostala kytici chorisie, když jsme květy šli vyfotit, přistála jí na noze zelená kudlanka, parádní. Blíží se 18. hodina, Martin bravurně vyrazil k otevřené bráně, předjel nákladák a než hlídač otevřel druhou bránu, byli jsme první v koloně. Za každým autem se hodně práší, takže nás místní dva závodníci předjeli. Cesta je jedno velké staveniště, plno velkých strojů, které likvidují celé skalnaté kopce. Staví zde totiž novou dálnici. V TARIJA jsme koupili plnou nádrž benzínu, dali si pivečko a vyrážíme do hor. Jelikož jsme měli skluz, jeli jsme za tmy až do 22.30 hodiny a výšky asi 3300 m. Na náhorní plošině jsme za tmy postavili stany, dali jsme si s Pavlem desinfekci a šli jsme spát. V noci byla poměrně velká zima, ale ve spacáku bylo fajn. Jen Pavel si stěžoval, že mu bylo zima, protože měl obyčejný spacák.

Neocardenasia (Neoraimondia) herzogiana a plod, ENTRE RIOS - PALOS BLANCO, (KL17-002)

nahøfe: kvetoucí *Chorisia speciosa*, dole: *Jatropha (Cnidoscolus) urens*, 973 m, (KL17-002)

Čtvrtek – 16. 2. 2017

Po rozednění vstáváme s Martinem v 6. hodin. Všude kolem rostou malé skalničky. Místní domorodci po sobě řvou už od 4. hodin na bramborovém poli, které okopávají již za tmy. Po ránu je pěkná kosa, sluníčko se schovává za mraky. Stany jsou opět od rosy. Vyrážíme opět bez kafička, není čím topit. Odjezd 7.45 hodin. Před PAICHO zastavujeme posbírat semena na *Oreocereus trollii* (KL17-003), na lokalitě roste hned několik dalších druhů kaktusů. Jedeme dále na lokalitu, kde roste *Weingartia amerhauserii* nebo *Trichocereus tarichensis* (KL17-004). Následně se vracíme zpět a ve vesnici PAICHO odbočujeme na lokalitu *Gymnocalycium armatum*. Zastavujeme na místě, kde roste *Jatropha pachypoda* (KL17-005) a další rostliny. Martin vybíhá úplně nahoru na kopec, jestli tam nerostou *Gymnocalycium armatum* s černými trny. Než Martin proběhl kopce, Petra Pavlovi opravila náprsní taštičku. Martin donesl plody, musíme provést kontrolu, jestli jsou zralá, nedaří se, semena jsou bílá. Vracíme se na lokalitu PAICHO CENTRO, kde by měly růst (KL17-006). Našli jsme několik málo plodů, což je úspěch. Zajeli jsme do vesnice PAICHO občerstvit se malým pivečkem. Za vesnicí tekla malý, ale čistý potok. Okamžitě jsme se v tom horku vrhli do vody a provedli kompletní hygienu. Propláchnul jsem semena v plátěných pytlících. Vyrážíme za dalším dobrodružstvím. V EL PUENTE jsme nakoupili jídlo, a odbočili směr TUPIZA. Asi po 5 km je lokalita s několika nádhernými kaktusy, např. *Weingartia lecoriensis* (KL17-007). Vyjeli jsme do nadmořské výšky asi 3000 m a Martin říká: Tady jsme loni spali. Tak jsme to zapáchli také, už se pomalu stmívá. Stav tachometru 44 516 km.

Oreocereus trollii a *Trichocereus tarichensis*, před PAICHO, 3202 m, (KL17-003)

Pátek – 17. 2. 2017

Vstáváme asi v 6. hodin, vaříme si ranní kafičko, balíme věci, musíme je zase někde vysušit. Vyrážíme v 7.45 hodin, podívat se na blízkou lokalitu (KL17-008), kde roste *Weingartia* sp. *dagmarae*. Na další lokalitě (KL17-009) rostou lobvie nebo pěkné malé *Mediolobivia* aff. *pygmaea*. V okolí roste *Trichocereus poco*, který má kvést červeným květem. Jedeme dále přes přejezd MAL PASO. O kousek dále na vršku (KL17-010) roste jen *Cumulopuntia boliviana* a spousta nádherných skalniček. Je zde krásný výhled na okolní krajinu, čistý vzduch a hory jsou vidět hodně daleko.

Weingartia amerhauserii, 7 km jižně od PAICHO CENTRO, 2779 m, (KL17-004)

Jatropha pachypoda, PAICHO CENTRO, 2631 m, (KL17-005)

dva obrázky nádherně vytrněného *Gymnocalycium armatum*, PAICHO CENTRO, 2629 m, (KL17-006)

Roste zde *Oreocereus trollii*, *Lobivia maximiliana*, na lokalitě (KL17-011) jsou i semena. Na další zastávce, na pokyn Pavla jsme zastavili a jsou zde, hurá (KL17-012). Roste zde *Weingartia pygmaea* a další. Před TUPIZA stojí dva indiáni s motorkou a měli nějaký problém. Udělali jsme dobrý skutek a jednoho odvezli do města. Nabrali jsme benzín za 237 boliviánů. Petra vybrala po 200 boliviánů. Jdeme něco nakoupit na jídlo a frčíme do hor, směr SAN VICENTE. Zastavili jsme na S21 27.058 W65 49.365, 3902 m, ale nenašli jsme skoro nic, nějaké lobivie, ale *Weingartia neumanniiana* není, i špatný výsledek je výsledek. Zajeli jsme kousek dále a otočili jsme se, mezitím Petra našla *Neowerdermannia vorwerkii*. U města TUPIZA jsou nádherné skalní červené útvary. Vyrážíme směr POTOSÍ po krásné asfaltové cestě. Jedeme přesunem do 18.30 hodin, kdy už se začíná stmívat. Nacházíme místo pro stany, kousek od cesty, z druhé strany od potoka. Je to mezi TUPIZA a POTOSI. V dáli jsou černé bouřkové mraky. Je však příjemný, teplý večer, chvíli jsme s Pavlem pokecali, samozřejmě ne po suchu.

Oreocereus celsianus a *Parodia maasii* u Cucho Ingenio, 3786 m, (KL17-013)

Sobota – 18. 2. 2017

V noci nad horama bouřilo, samé děsivé blesky, ale u nás nespada ani kapka. Ráno vstáváme v 6. hodin, je teplo a stany jsou suché. Balíme, tradiční hygiena, kafičko, prášky proti smrti apod. V 7.30 hodin vyrážíme směr na POTOSI. V COTAGAITA kupujeme vodu. Postupně se objevují na obloze mráčky, takže zatím není takový hic jako včera. Zastavujeme před POTOSI, u CUCHO INGENIO (KL17-013), kde roste např. *Parodia maasii*, *Oreocereus celsianus*, *Lobivia ferox* a další. Krásná krajina, hodně kopcovitá, cesta asfaltová. Přejíždíme přes most RIO LAJAS,

zrovna spadly první kapky deště, nad námi je černý mrak, ale v dále je modro. POTOSI je hornické město, ekologie zde dostává na frač. U pumpy nabíráme benzín za 175 boliviánů. Vyrážíme směr BETANZOS. Na lokalitě (KL17-014) roste *Lobivia obrepanda* a *Cumulopuntia roseana*. Mírně nám sprchlo. Na lokalitu ESQUIRI jsme nedojeli, byla to špatná cesta v horách, ale výhledy na krajinu nádherné. Řidič autobusu nám sdělil, že cesta na hlavní spojnici není průjezdná. Vracíme se zpět do POTOSI. Po krátkých přeháňkách se v 17. hodin spustil pořádný liják. Naštěstí děláme delší přesun v autě. V POTOSI už nepršelo. Vyrázili jsme směr ORURO a kousek za městem je termální jezírko OJO DE INCA - Oko Inky, které leží u vesnice TARAPATA. Jedeme se tam podívat. Na příjezdové cestě rostou velké traviny *Cortaderia selloana*. Místní domorodec nás poslal na spodní jezírko, byla večerní koupačka v teplé vodě - super. Ve vrchním jezírku se údajně utopil nějaký cizinec, kterého vcuclo vřídlo, a vyplivlo ho až druhý den. Od té doby je zde koupání zakázáno. Už zde byl postavený jeden stan, tak jsme přidali další dva. Za chvíli přišli dva mladíci, jeden z Francie a druhý z Buenos Aires. Chvíli jsme s nimi diskutovali, nakonec však s nimi zůstal a při slivovici pokračoval dlouhou diskuzi až do noci jen Pavel. Lépe řečeno, než začalo pršet. Celý večer létaly blesky a po 21. hodině začalo hodně pršet. Prakticky lilo celou noc.

ranní koupel v termálním jezírku OJO DE INCA - Oko Inky

Neděle – 19. 2. 2017

Ráno se do deště nikomu nechtělo vstávat. Doufali jsme, že to přestane, ale nic, pořád prší. Balíme za deště, ani se nedá rozdělat oheň. Raději rychle odjíždíme směr ORURO. Jedeme stále do vrchu, okolní vulkány jsou zasněžené. Účinky

horských problémů snižuje žvýkání koky. Zastavujeme cvičně ve výšce 4100 m, kde mají růst *Neowerdermannia vorwerkii*. Bohužel po dešti je všechno kluzké a nedá se dobře dýchat. Kopce jsou v mracích, které jsou celkem nízko. Důležité je, že přestalo pršet. Zastavujeme na průzkumnou lokalitu (**KL17-015**). Všude kolem jsou malé domky a pasou se zde domácí lamy. Blížíme se k městečku CHALLAPATA, kde má být odbočka na červeně kvetoucí *Neowerdermannia*. Ještě před odbočkou doleva bereme na pumpě benzín za 210 boloviánů. Zpod mraků, někdy dost černých, se občas objeví sluníčko a pozvolna se otepluje. *Neowerdermannia* jsme nenašli. Vracíme se zpět a jedeme na ORURO. Kolem cesty na polích pěstují bezlepkovou obilninu quinoa v různých barvách - *Chenopodium quinoa*. Najednou jsme vjeli do průtrže, na polích stála všude voda, aby za chvíli zase vylezlo sluníčko. V ORURO jsme se zajeli podívat do centra. Shodou okolností zde byl festival dechové hudby a tanečních souborů. Průvod procházel městem a tanečníci předváděli své umění za doprovodu dechových kapel. Bylo to prostě nádherné. Kolem chodníků a v krámcích prodávali všechno možné. Součástí zábavy jsou i obrovské tržnice. Takový mumraj jsem dlouho neviděl, ale bylo to skvělé, nezapomenutelné. Vyjíždíme z města dále na LA PAZ. Čím víc jedeme na sever, tím častěji jsou deštivé přeháňky, bouřky se spoustou vody. Za chvíli na to zase svítí slunce, nebo je alespoň pod mrakem. Za AYO AYO sjíždíme z náhorní plošiny směr URMIRI. Je kotel jako hrom, z výšky 4400 m jedeme dolů o 1000 m. URMIRI je nádherné termální turistické sídlo i s ubytováním. Je to ale hodně drahé, takže se vracíme na vyhlídnuté místo na stanování, které jsme zahledli během cesty z kopce. Dojíždíme už za tmy, stavíme stany, dáme si vínečko atd.

slavnosti tance a hudby v ORURO

Pondělí – 20. 2. 2017

Příjemná noc, vstáváme v 7. hodin, ohýnek, káfičko dadáček, prášky proti smrti a jedeme zpět na hlavní cestu, směr LA PAZ. Po cestě děláme lokalitu (**KL17-017**), kde roste zajímavý *Oreocereus urmiriensis*, *Lobivia urmiriensis*, *Corryocactus* sp. a další. Zastavili jsme o pár metrů dále sbírat další semena oreocereusů (S16 55.547 W67 S6.601, 3821 m). Potom už jsme dojeli na hlavní R1, a vydali se směr LA PAZ. Mraky se trhají a občas se objevuje sluníčko. Před hlavním městem vyrostlo nové, velké město EL ALTO, které musíme projet. V LA PAZ sjíždíme z kopce dolů do centra, do půjčovny aut ABARRON'S. Petra se svojí skvělou navigací v mobilu to našla bez problému. Oštemplované papíry z půjčovny byly připravené. Pavel volal své kamarádce, abychom se s ní setkali. Olga Gajerová vyřizuje Čechům věci přes ambasádu v Peru, v zastoupení v Bolívii. Martin chtěl jet nakupovat do centra, ale Olga to nedoporučovala. V centru se stávkuje, všude jsou blokace cest a dva dny bychom se tam nedostali, popřípadě by mohly být potíže. Proto jsme se rozhodli jet, směrem na hranice z Peru a podívat se na TIWANAKI (TIAHUANACU). Při výjezdu z města jsme nabrali benzín za 270 boliviánů, policejní kontrola OK, další silniční platba a vyrážíme na historické památky. Přejeli jsme průsmyk LLOCO LLOCO a v dále je vidět jezero TITICACA. Památky TIWANAKI, prostě nádhera. Dvuhodinová procházka za 100 boliviánů, relativně drahé, ale stálo to za to. Fotografujeme se u klasických scénérií, jdeme se podívat do muzea a nakoupit pár upomínkových předmětů na tržišti u místních indiánů.

u jezera TITICACA leží bolivijské ruiny TIWANAKI - nejvýznamnější památka je brána Slunce

Vyrážíme k Peru, abychom sehnali nocleh co nejbližší k hranici. V dále hrozí černé mraky, ale uvidíme, jak to dopadne. Nakonec jsme dojeli až na hranici. Vyřídili jsme si emigrační papíry. Zpočátku jsem měl problém, nemohl jsem najít emigrační papírek, který jsem si důkladně schoval. Pavel říkal, postupuj systematicky, nakonec

ho najdeš. Tak se stalo a opravdu jsem emigrační lístek našel. Měl jsem ho schovaný tak, abych ho neztratil. Problém začal s autem, nechtěli nám povolit vjezd do Peru, že nemáme jedno povolení. Pavel zavolał Olze a vše se rychle rozjelo. Bohužel úřady už jsou večer zavřené, tak to musíme nechat na ráno. Jedeme zpět k jezeru TITICACA, kde je pěkný hotel, tak zde přespíme. V noci občas prší. Hotel stál 90 boliviánů na osobu.

nahoře: protáhlá lebka není dle DNA lidská, temenní deska je zcela bez švu, stáří asi 3000 let
dole: náměstí je obehnané zdí, do které je vsazeno 175 hlav, představující rasy z celé Země

Obrázky z Mikulášské schůzky 2017

pohled do sálu, v popředí přátelé z Orlové, Lubomír Otisk a Pavel Krkoška
KK Ostrava udělilo Čestné uznání za celoživotní propagaci kaktusářství, panu Lubomírovi Otiskovi

Polský prezident Andrzej Wandzik předává ocenění za zásluhy PTMK Jaroslavovi Víchovi

tradiční tomboly se ujali přátelé Petr Lichý a Pavel Klouda

vlevo: Josef Martiník, Jindřich Pospíšil a Pavel Válek
vpravo: prezident SČSPKS Ing. Jaroslav Vích a Horst Havelka z Nových Heřminov

zleva: Lumír Král, Wojtek Preidl, Andrzej Wandzik, Jaroslav Vích a Eugeniusz Skurowski

Informace

- přednášky: **v úterý 2.1.2018** – Ing. Jaroslav Vích, Kolumbie 2017
- **pondělí 5.2.2018** – výroční schůze, vlastní obrázky
- **pondělí 5.3.2018** – Andrzej Wandzik, cesta po Mexiku
- **úterý 3.4.2018** – Jiří Číp, gymna Argentiny

--- DŮLEŽITÉ UPOZORNĚNÍ !!!!

přednáška v lednu se přesouvá na **první úterý dne 2. 1. 2018**, z důvodu státního svátku dne 1. 1. 2018.

podobně se přesouvá schůzka na **úterý 3. 4. 2018**, kdy první pondělí je Velikonoční svátek.

- poslední sobotu v červnu (**30. 6. 2018**), se uskuteční 25. ročník setkání kaktusářů **POBESKYDÍ 2018**. Není to tak dávno, kdy jsme ke 40. výročí našeho Klubu započali organizovat setkání kaktusářů pod názvem POBESKYDÍ. Čas plyne rychle, letos je to už čtvrt století, co se tradičně setkáváme vždy poslední víkend v červnu. Letos symposium proběhne opět v hotelu Rudolf, v Havířově, kde nám vyšli všemožně vstříc a všem účastníkům se tam líbilo. Hotel Rudolf se nachází hned kousek od autobusové zastávky či vlakového nádraží. Ubytování si každý účastník objedná předem na recepci hotelu sám, stravu možno zajistit po příjezdu na hotel, rovněž na recepci. Při obsazení kapacity ubytování, lze další ubytování sehnat v okolních hotelích. Kontakt: e-mail: recepce@hotelrudolf.cz, informace o hotelu na internetových stránkách: www.hotelrudolf.cz
Adresa: Hotel Rudolf Havířov, U Motelu 861/3, 736 01 Havířov-Město

- Schůzky pěstitelů kaktusů a jiných sukulentů s promítáním obrázků a přednáškou se konají **každé první pondělí v měsíci** (mimo letních prázdnin) v 17. hodin, ve **Stanici přírodovědců v Ostravě-Porubě** (Čkalovova ulice, u zimního stadionu). Přijďte mezi nás.

- Informace týkající se činnosti Klubu kaktusářů v Ostravě i příspěvky do Ostníku zasílejte na adresu předsedy: lumir.kral@seznam.cz

- Aktualizované informace najdete na internetových stránkách Klubu: www.pavko.cz/kko

- Informace na naše www stránky zasílejte administrátorovi na e-mail: klouda@iol.cz

- Osobní stránky Lumíra Krále, kde najdete také aktualizované informace o činnosti našeho kaktusářského Klubu: www.lumirkral.webnode.cz

Adresy autorů:

Král Lumír, e-mail: lumir.kral@seznam.cz

OBSAH – LEDEN 2018

Z naší činnosti	2	Obrázky z Mikulášské schůzky 2017	13
Obrázky našich členů	2	Informace	15
Poznámkový notes 2015 - 1. část	3		

OSTNÍK

zpravodaj pro potřeby členů Klubu

Vydavatel: Klub kaktusářů v Ostravě, z. s., IČ 024 17 235, 747 68 Kyjovice 170, leden 2018

Šéfredaktor: Lumír Král, O. Synka 1815, 708 00 Ostrava - Poruba, tel.: 605058070.

Objednávky, distribuce: Ing. Skoumal Vladimír, M.Bajera 6038/5, 708 00 O.-Poruba, mobil: 724137021

Bolivijské rostliny patří k článku Poznámkový blok (foto Lumír Král)

Hypseochaeris pimpinellifolia

Centrosema schottii, Millares

Hypochaeris meyeniana,

Arachis glabrata, před Tarabuco, 3365 m

Portulaca eruca, před Tarabuco, 3365 m,

Begonia fischeri, Cochabamba